

Egyévi munkáról tanácskoztak a szegedi járás KISZ-szervezeteinek küldöttei

— Megválasztották a járási KISZ-bizottságot —

Az első szegedi járási KISZ-értekezletet most tartották meg a járási tanács kulturterében. A köznevelési KISZ-szervezetek küldöttei tanácskozási gyűlést tartottak, hogy megvitassák egy esztendő munkájukat és megválasszák a Kommunista Ifjúsági Szövetség szegedi járási bizottságát és végrehajtó bizottságát.

Bodor Károly elvtársnak, a munkásmozgalmak régi harcosának elnöki megnyitója után Száraz Pál elvtárs, a KISZ járási szervező bizottságának titkára tartott részletes beszámolót

paszthalatokat, amelyek azt mutatják, hogyan lehet a fiatalok minden irányú igényeit kielégíteni. Foglalkozott a beszámoló a társadalmi tulajdon védelmével, a mezőgazdaság szocialista átszervezésével. Különösen a párt vezetőszeretét, segítségét hangsúlyozta és felhívta a tanácskozás résztvevőinek figyelmét arra, hogy jó kapcsolatot létesítsenek a köznevelési tanácsokkal és a különböző tömegszervezetekkel.

A beszámoló utáni szünetben az értekezleten résztvevő leányokat, asszonyokat virágokkal köszöntötték a nemzetközi nőnap alkalmából. Majd

a vitában

egymás után szóltak fel: Mórahalom, a járási tanács, a tápéi hajójavító telep, Dorozsma, Tiszaszécsény és más KISZ-szervezetek titkárai, pedagógusok, katonák és elmondották eddigi tevékenységük alapján tapasztalataikat, meglátásaikat. Csápen-szki István elvtárs, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának megbízásából tolmácsolta a párt üdvözlését.

Eszperantó kiállítás nyílik az egyetemi könyvtárban

Eszperantó könyv- és folyóiratkiállítás nyílik ma délután 3 órai kezdettel a Szegedi Egyetemi Könyvtárban. A kiállítást Tombácz Imre, a Csongrád megyei Eszperantó Bizottság elnöke nyitja meg.

A nagyszerűnek ígérkező kiállítás anyagában antológiák és az eszperantóra vonatkozó bibliográfiák, magyar és külföldi eszperantó tankönyvek, magyar szerzők eredeti eszperantó művei, magyar írók munkája szerepel.

Eredeti kórusbemutató a márciusi ünnepségek során

A szegedi március 15-i ünnepi megemlékezések során Szeghy Endre főiskolai tanár Petőfi-epigrammájának szövegére írt kórusrévet bemutatójára is sor kerül. A »Szabadság, szerelem« című kórust 15-én délután 3 órakor, a múzeum kiállításának megnyitása alkalmával Szécsi József karnagy vezényletével énekli a Ságvári és Tömörkényi gimnáziumok női kara.

tét, Dombi Gyula elvtárs, az MSZMP járási végrehajtó-bizottságának tagja a szegedi járás kommunista nevében szólott a fiatalokhoz. Értékelte munkájukat és több javaslatot tett a további feladatok sikeres megoldására. Gyovai Lajos elvtárs, a KISZ Központi Vezetősége és Csongrád megyei bizottsága nevében szólalt fel.

A vitán elhangzottakra Száraz Pál elvtárs válaszolt, majd a küldöttek elfogadták az előterjesztett

határozati javaslatot,

amely széleskörűen meghatározza — az országos értekezlet alapján — az elkövetkezendő feladatokat. A tanácskozás ezután megválasztotta a 25 tagú járási KISZ-bizottságot, amelynek tagjai az értekezlet után Ábrahám Vincét, Hegyközi Évát, Horváth Gyulát, Savanya Ferencet, Száraz Pált, a járási sportfelügyelőt és az úttörő titkárt beválasztották a Kommunista Ifjúsági Szövetség járási végrehajtó bizottságába.

A pártélet eseményeiből

Diszes kiállítású lapon jelelik meg azokat a pártmegbízásokat, amelyeket a KISZ-tagok kérésére a párt-szervezetek adnak a KISZ helyi szerveinek. A pártmegbízásokat a Tanácsköztársaság 39. évfordulója alkalmával ünnepélyesen adják át. A Tanácsköztársaság emlékünnepsége egybeesik a KISZ-szervezetek létrejöttének egyéves évfordulójával, s így az ifjú kommunista kettős ünnepet tartanak. A pártmegbízásokban azok a legfontosabb kérdések szerepelnek, amelyeknek a végrehajtását elsők között a kiszistáknak kell segíteniük.

Zákányszéken a párt-szervezet nagy gondot fordít a KISZ munkájának segítésére. A párt-szervezet három kommunisztájának pártmegbízástként adták a KISZ elvi és gyakorlati tevékenységének támogatását.

A Szegedi Textilművekben a párttaggyűlések kezdeményezésére kommunista párttagokból és párttagokból négy brigádot hoztak létre. Feladatuk, hogy támogatásukat a társadalmi tulajdon óvását, vizsgálgják az anyagfelhasználást, segítsék a takarékoskodik. A brigádok jól dolgoznak, s ennek eredményeként előrehaladt az anyaggal való takarékoskodik. Az üzemelekben jobban ügyelnek arra, hogy a még felhasználható alkatrészek és anyagok ne kerüljenek a hulladékba, mint ez korábban néhánykor előfordult.

A Tápéi Hajójavítóban a párt-szervezet törődik a tagjelöltfelvételi munkával is. Természetesen ügyelnek arra, hogy arra érdemes emberekkel erősítsék a párt-szervezet soraikat. A legutóbbi taggyűlésen tagjelöltnek vettek fel Vincze Pál hajóalkatost és Terhes Ferenc könyvelőt.

A Szegedi Kéziszervizárügyében a párt-szervezet kezdeményezésére hozták az elfekvő anyagok összegyűjtéséhez. Ezzel együtt a párt-szervezet tagjai személyes példamutatással és meggyőző szóval munkálkodnak a selejt csökkentéséért. Természetesen a választ vezetősége is tett intézkedéseket a jobb anyagfelhasználásra.

A Szegedi Esetgyár párt-vezetősége is munkatervet állított össze, amely megjelöli mindazokat a legfontosabb teendőket, amelyeket a kommunistáknak a gyárban el kell végezniük. A munkaterv természetesen szorosban a helyi viszonyoknak megfelelően készült, s pontjainak végrehajtása mind a pártéletben, mind a termelésben újabb eredményeket jelent majd.

Az Újszegedi Kender-Lenszövetség nagy gondot fordít a pártbizalmiak tájékoztatására. Elhatározták, hogy havonként rendszeresen ismertetőt adnak a pártbizalmiaknak a bel- és külpolitika időszerű kérdéseiről is. A kapott tájékoztatás alapján azután a pártbizalmiak elbeszélgetnek a párt-

Jól sikerült gazdagülést tartottak Mihályteleken

A Hazafias Népfront Szeged III. kerületi bizottságának rendezésében vasárnap délután 2 órakor sikeres gazdagülést tartottak Mihályteleken, a Mórca Zsigmond Művelődési Otthonban. A gazdagülésen Sziládi Sándor, a kerületi népfrontbizottság elnöke a gazdakör szerepéről és feladatairól szólt. Ezután a gyűlés résztvevői megválasztották a gazdakör vezetőségét. Elnöknek Lőrincz János, elnökhelyet-

teseknek Papp József és Kiss Ferenc dolgozó parasztokat választották meg. A vezetőség tiszteletbeli tagja öt idős korú dolgozó paraszt, akik jó tanácsokkal segítik majd a gazdakör munkáját.

A gazdakör — amely a művelődési otthonban kapott helyet — főképpen a mezőgazdaság helyi kérdéseinek megoldását segíti. Természetesen hozzájárul a falu dolgozó parasztjai szakmai ismereteinek bővítéséhez is.

Óvodások farsangi ünnepe

Szombaton este a Toldy utcai óvoda izléesen díszített nagyterme kedves ünnepség színhelye volt: farsangoltak az apróságok. Kis-lányok, kisfiúk ünneplőben, vagy éppen erre az alkalomra készített jelmezekben, kosztümökben szerepeltek.

Olyan nagy volt az érdeklődés, hogy a nagyterem kicsinynek bizonyult, s még a

folyosó is benépesült. Mégis végig várták a vendégek az ünnepséget, amelynek ügyes, színvonalas műsora szórványosan felüditett.

A bájos kis ünnepség egyben valóságos kis vizsga is volt. Énekből, dalból, táncból vizsgáztak a gyerekek, s ugyanakkor vizsgáztak az óvónők is — szintén meg kell mondani — hogy kitűnőre!

MUNKÁS ÉLETKÉPEK / A NAGY CSALÁD

(V.)

Újságolvasó emberek gyakran találkoznak manapság felborult családi életéről kisiklott fiatalokról felelőtlen szülőkről és hálátlan gyermekekről szóló érzelmes cikkekkel. Sokakat talán meg is téveszt ez, mert a sajátok az úgy iránti érzékenységéből azt következtetik, hogy válságba jutott a család, elszabadult az ifjúság, s ezek a nagy és szent dolgok megkoptak, megfakultak a mi rendszérünkben. Nemcsak rossz szándékú emberek pergefik állandóan ezt az unott lemezt, hanem azok is, akik az áletkölcs köntösében tetszelegnek, vagy avult erkölcsi normákat dajkálnak.

Valójában az ellenkezőjéről van szó. A család intézménye a mi rendszerünkben szilárdult meg igazán. S ha széthullott családok ügyével is szeretettel és jóindulattal foglalkozunk, ezt a szándékot az diktálja, hogy a társadalom legkisebb egységében, a családban is megteremtjük a tisztaságot és meleg harmóniát — összhangzatos gyermekek és szülők, s család és társadalom között.

Bizonyos, hogy ez a szándék eddig többnyire egyoldalú volt megvalósulásában. A példás családi életéről, szülői gondviselésről és gyermeki hála-ról nagyon elvették eszt szó — jól lehet mindannyiunknak igaz meggyőződése, hogy a munkáscsaládok erkölcsi és életfelfogása sokkal mélyebb és tisztább, semhogy erőszakolt általánosítások megélhessenek mellette. Egy zátonyra futott munkáscsalád mellett száz és száz házaspár, család él boldog egyetértésben; egy-egy elrugaskodott fiatal mellett száz, meg száz derék, dolgos fiú és leány nevelkedik fel a munkások közösségében. Ha a munkáscsaládok ezt az oldalát eddig csak elvették mutattuk be, legyen a Mándoki-családról szóló kis írás törlesztés ebből a tartozásból!

Hatan vannak: Mándoki Zoltán, az apa; felesége, a »Mamá«-ra emlékeztető törékeny asszony és négy gyerek. A szülők a Ruhagyárban dolgoznak.

Igy együtt egy nagy családot — egy erős, érzéseiben, szándékaiban és életfelfogásában tiszteletré méltó család alkotnak.

Szépén és jól élnek, anyagi gondjaik nincsenek. Gyermekaik közül kettő már a keresők közé nevelkedett. Együttés havi jövedelmük meghaladja az ötezer forintot. Ebből a keresetből két fizetést fordítanak a megélhetésre, s kettőt ruházkodásra és a családi otthon szépítésére. Most azonban nem arról beszélgetünk, hogy mit főznek, milyen ruhában járnak, hányszor mennek moziba, színházba, és hogy általában mennyit költenek, hanem arról: milyen a család belső élete, hogy nevelték és hogyan nevelik gyermekeiket?

Mint minden munkásházaspár, Mándokiék is azzal indultak útnak, hogy önmaguk silány ifjúságáért gyermekeik sorsának jobbrafordításával kárpótolják magukat. Ezért vállalta az asszony cselédként nagyságát minden rapliját, s a férj a legszerényebb kereseti lehetőségeket is. Majdnem két évtizedet dolgoztak együtt, mire a törpe szándék valóság lett. Sose ábrándoztak arról, hogy nagyhirű orvosokat, vagy vegyészeket üdvözöljenek egykor gyermekeikben vendégként a háznál, csupán tisztességes szakmát, megbecsült kenyerkereső mesterséget akartak számukra és valamely iskolát, ami egy lépcsővel magasabbra emeli őket, mint ahonnan a szülők indultak. Ezért az életre szóló áldozatvállalásért megbecsülést és szófogadást vártak csupán.

Két gyermekükkel már célhoz értek. A legidősebb leány érettségizett, a fiú szakmát tanult. Egy vállalatnál dolgoznak — mint könnyű és mint kereskedő. Tisztességes keresetük van, saját lábukon is meg tudnának járni. A családi otthon melegében maradtak mégis, nem röppentek ki olyan korán, mint számos fiatal, aki keresethez jutva igyekszik önállósítani magát. Akadnak, akik ilyenkor hanyag gesztussal asztalra dobják a

havi »kosztépénzt«. Ok a szülőkkel együtt építik a családi boldogságot. Lehet, hogy mindez csupán szoktatás, nevelés dolga. Mégis nagyon kedves és imponáló lenne, ha mindenütt így szoktatnák a gyermekeket!

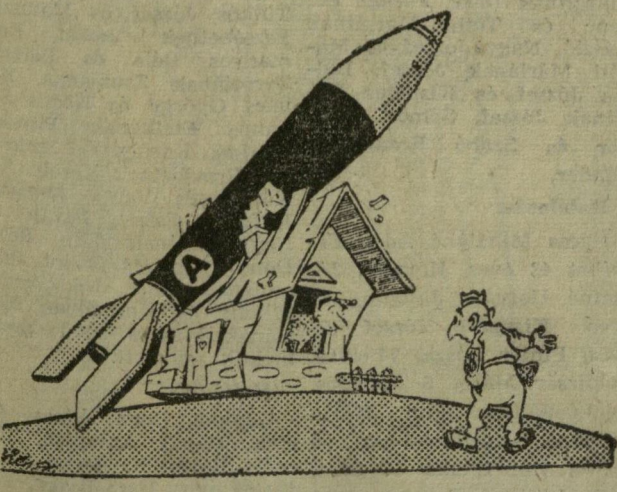
Prózaí dolog, de sokmindenről árulkodik a családban az olyan kérdésre adott válasz, amely az önálló keresettel rendelkező fiatalok pénzgazdálkodását illeti. A Mándoki-család esetében a válasz igen megnyugtató. Nincs külön gyermeki és családi kassza, nincsenek a család anyagi helyzetéből kirívó igények — egy közös szándék van csupán: gondokkal és örömmel egyformán dús élet mindenkinek. Családi beszélgetéseken döntik el, hogy mi a legürgősebb: egy bútordarab, egy új cipő, vagy egy estélyi ruha legyen-e az első a fontossági sorrendben?

A cinikusok nevetnek ezen, azokat nem érdekli, hogy idős szülőknek esetleg meg utánuk is fel kell nevelniük két-három gyermeket, de a tiszteletudó fiatalok számára ez a természetes. Mert a gondoskodás kétoldalú! A szülők ezentúl is törődnek gyermekeikkel és viszont. Senki nem fizet rá erre a szép családi együttélésre. Soha nem is volt ezen vita Mándokiékna!

Annak ellenére, hogy egyszerű életfelfogású emberek a szülők, mindig jó érzékük volt a neveléshez. Nem szoktatták a gyerekeket szeretlen, hosszú kimenőkhöz, csatangolásokhoz és ennek az eredménye a családban az a boldog érzés, hogy ma hallgatnak a gyerekek a szülőkre, messzemenő jóakarattal látnak minden szavukban. Nincs is jobb annál, mint mikor a gyermekei sorsáért aggódó anya tisztá lelkiismeretrel és őszinte örömmel mondhatja: »Erdemes volt még cselédkedni is, s még érdemesebb ma megbecsült emberként dolgozni a gyerekek szép útrabocsátásáért. Megnyugvás és öröm hogy a szülők gyermeki szándékai egy népes család friss hajtásaiban nagyra nőhetnek«.

Simon István

Amerikai atomtámaszpontok Nyugat-Németországban

— Remélem, most már biztonságban érzed magad.